

ku radio-antene. Na Španskem so ugotovili, ako je zašel golob v območje kake antene, ni mogel takoj leteti naprej v pravi smeri, ampak je zadel na pravo pot še le tedaj, ko se je izmotal iz še nepojasnjene sile, ki ga je ovirala v bližini antene.

Žuželke.

Zmožnost, najti pravo pot, če je še tako dolga in težavna, posedajo v veliki meri tudi žuželke in med temi predvsem čebele in mravlje. Pred nedavnim so preiskovali v Ameriki čebele glede zmožnosti: pogoditi pot iz daljave nazaj v panj. Panje so postavili na kraj, kjer ni bilo daleč naokrog nobene cvetlice. Čebele so letele tako daleč, da so naletele na cvetje in so nato tudi našle nazaj v panj. Izračunali so, da so morale preleteti čebele enega panja, da so nanosile pol kile medu, 3000 milj. Vsaka čebela, ki je prispevala k tej pol kili, je letela 16 milj. Peščeni viharji so divjali, ko so delali omenjene poskuse s čebelami, a kljub temu so letele čebele do cvetk in zopet nazaj.

Mravlja si večkrat označi pot za povrat na ta način, da od časa do časa izloči na zemljo mravljiino kislino, katero ovoha na povratu v mravljišče. Imajo pa mravlje tudi zelo dobro razvite oči, ki jim omogočajo, da zadenejo pravo pot.

Marenberg. Vam bomo pa spet sporočili, kaj je pri nas novega. Zadnji sejem je bil slab: malo živine, povpraševanja še pa manj. — Katoliško prosvetno društvo je izgubilo zelo delavnega odbornika, g. Vinka Vorina. Odšel je v druge kraje si službe iskat. Vzorno je uredil knjižnico, za katero je žrtvoval zelo mnogo časa. Tudi kot igralec je bil zelo priljubljen. Znal se je vživeti v svojo vlogo in jo nepri-

siljeno podati. Želimo, da bi mu bila tudi drugod sreča mila, da bo mogel svoje zmožnosti izkoristiti tudi pri prosvetnem delu. — Drava je v zadnjem času postala nekam strašna. Tede mirno in ni narasla, saj je suša, pač pa ljudi nosi s seboj. Dne 12. avgusta je vrgla na marenberško zemljo že zelo razpadlo moško truplo, ki je bilo pokopano v Marenbergu. Dognalo se je, da je to 24letni Rajmund Sešel, pristojen v Dobro pri Celju. Dva dni nato je odnesla Drava konjarja g. Langerja, ki je kljub svarilnim opominom zaplaval proti sredini Drave, kjer je našel smrt v njenih valovih. Na sledeči Marijin praznik Veliko gospojnico, pa je odnesla služabnika g. Lauka iz Trbonj s konjem vred. Oba sta utonila in hlapca še niso našli. — Dvestoletnico cerkve pri Sv. Treh Kraljih na Radlu smo praznovali kakor običajno na lepo nedeljo. Med procesijo je igrala radeljska godba, ki je igrala meseca julija ob priliki birmovanja pri Sv. Lovrencu n. Junekom pri sprejemu graškega nadškofa. — Vsled srčne bolezni je umrl 18letni Valentin Veronik. Bil je od rojstva mutast.

Ruše. Tri starčke smo v preteklih dneh pokopali: Prvi je bil Jurij Pajnik, ki je dolgo vrsto let delal v bivši tovarni za vžgalice. Dosegel je starost 84 let in bil rojen v vihnem letu 1848. Drugi je bil Anton Marinčič, ki je prišel semkaj kot slovenski begunec iz Italije. Tam je imel lepo posestvo, tu pa je živel od dobrote drugih, predvsem od zasluga dobrega sina. Pokojni Marinčič je bil rojen celo leta 1845, dosegel je torej 87 let. Tretji je Iv. Pšunder, posestnik v Rušah in član gasilskega društva ruškega od časa njegove ustanovitve do svoje smrti. Zato so mu tudi domači gasilci priredili lep pogreb in ga z godbo spremljali do groba. Povabili so tudi zastopnike sosednih društev, ki so prišli v častnem številu. Saj jim je bil pokojni Pšunder zvest tovariš celih 42 let. Odlikovan je bil s srebrno kolajno za zasluge in bil v spomin 40letnice imenovan za častnega člana domačega društva. Na grobu se je od pokojnega tovariša poslovil društveni načelnik.

St. Peter pri Mariboru. V Hrenci je umrla vdova-posestnica Jozefa Krivca. Pokopana je bila pretekli torek. Težko preizkušeni ženi in materi bodi zemlja lahka! — Za pogorelec v Središču se je nabralo 121 Din. Naj bi se

Šentpeterčani tudi prihodnjič, ko se bo pobiralo za bedne brezposelne rudarje, izkazali usmiljenega srca. Zapoved ljubezni naj nam bo sveta. Vse, kar homo iz ljubezni daroval, nam bo po drugi strani z vrhano mero povrnjeno. — Pred kratkim je priredila Sadjarska podružnica sadjarsko predavanje. Predaval je priznani strokovnjak g. Aplenc iz Maribora. Udeležba je bila povoljna. Le mladina je pokazala premalo zanimanja, kar je pokazala z malo udeležbo in pa s predčasnim odhodom. Zapomni si, mladi rod: Kdor je modrim ukom gluh, je svoje sreče poderuh. — Romanja na Brezje si brez Šentpeterčanov skoraj ne moremo misliti. Zatorej so se tudi zadnjega romanja v precejšnjem številu udeležili in se vsi zadovoljni in hvale polni vrnili. — Zadnje nedeljo popoldne po večernikah je imel č. g. Kokošinek iz Maribora predavanje o evharističnem kongresu v Dublinu na Irskem. — Suša se vedno bolj čuti. Otave ne bo, pa tudi drugi pridelki mnogo trpijo vsled suše. — Dovoljenje za tombolo prosvetnega društva »Skala« še vedno ni došlo, upati pa je, da rešitev v kratkem dospe in da se bo napovedana tombola vršila prihodnji mesec. — 70letnico smrti velikega Slomška bo proslavilo prihodnji mesec prosvetno društvo »Skala«, na kar se Šentpeterčani že danes opozarjajo. Spored bo nad vse zanimiv.

St. Peter pri Mariboru. Na zadnji Marijin praznik so se stepli fantje, ko so se vračali iz vinotoča. Da je moral igrati nož vodilno vlogo, je samopobsebi umljivo. Dva, in sicer Ferik Anton in Likavec Vincenc, sta dobila težje poškodbe, lažje ranjen je ostal Simončič Ivan. Dva se zdravita v bolnici, tretji pa je v domači oskrbi. — Vihar, kakoršnega še ne pomnimo, je divjal v torek dne 16. t. m. popoldne. Na sadnem drevju in sadju je napravil ogromno škodo. Več kot polovica sadja, med tem mnogo še nezrelega, je vihar natrese. Tudi v gozdovih in po koruznih poljih je škoda občutna. — 80letnico svojega življenja je praznovala te dni gđ. Pöschl Terezija, posestnica v Trčovi. Za vsako dobro stvar vneta in požrtvovalna žene se tudi Šentpeterčani s hvaležnostjo spominjajo. Ob njeni 80letnici ji je poslal tudi škofijski ordinariat priznalno pismo za velike zasluge na polju karitativnega dela. Želimo dobri ženi in blagi

Ah, ta tesarjev sin iz Nazareta, ponajvečkrat gologlav in bosonog, takšen Mesija! Ah, slepota ljudstva, ki mu zaupa! Bratje! To je moje trdno prepričanje:

Prvič. Tesarjev sin iz Nazareta ni, ne more biti naš obljubljeni Mesija; ker ta se bo prikazal kot mogočen kralj, ne pa kot ubog delavec.

Drugič. Bo prišel Rešenik Izraela v pomoč le svojemu ljudstvu; ne pa ajdom (gojim), Samaritanom in cestničarjem, ki jih zbira novotar iz Galileje.

To sta moji trditvi. Poslušajte dokaze!

Naš največji videc Izaija nam v svojem preročkem duhu kaže Mesija tako-le: »Ljudstvo, ki po temi tava, bo zagledalo veliko luč; prebivalcem dežele smrtnih senc izhaja solnce; ker otrok nam je rojen, sin nam je darovan, na katerega ramenih je vladarska moč. Na prestolu Davidovem in v njegovi deželi bo stoloval ter jo s pravico močno storil in resnico na vekomaj.« — Odpadnika Nikodem in pa Jožef, ki nista sicer tu pričujoča, ali verujeta preroku? In če še verujeta, zakaj se v ponočni dobi na skrivaj shajata

z novotarjem iz Galileje, ki se družijo z ajdi? Mari bode gojimi (Rimljani) izročili njemu vladarsko moč in oblast, ki so jo vzeli nam? Varata se!

In prerok Jeremija napoveduje: »Glej, prihaja čas, govori Gospod, da bom vzbudil Davidu potomca; kot kralj bo vladal, ki bo moder ter bo sodil pravično na zemlji. V tistih dneh bo odrešen Juda, in izraelsko ljudstvo bode v miru počivalo.« — Kot kralj torej bo vladal in svobodna bo zemlja judovska! Učeniki postave, ali vsaj vi močno verujete prerokom? Da. Potem pa proč s tesarjevim sinom! Pravi Mesija bo le z našo pomočjo mogel kedaj zasesti Davidov prestol!

Daniel, mladenič s preroškim duhom, nam odkriva sledeče: »In videl sem nočno prikazen; glej, prišel je eden iz oblakov neba, kakor pravi Sin človekov, je prišel pred Starodavnega, pripeljali so ga pred njega! In dal mu je čast in oblast in kraljestvo, da mu služijo vsi narodi, rodovi in jeziki. Njegova čast je večna, ki mu ne bo odvzeta; njegovo kraljestvo je nerazrušljivo.«

(Dalje prihodnjič.)

jesti in ko so jo zopet svarili, je rekla vsa nevoljna:

»Vedno mi pravite, naj se ne preobjem, a nikoli pa, da se naj ne preumijem.«

Stava.

Učitelj (boječemu učencu) pri telovadbi: Torej, skoči čez vrh. Pogum, bo že šlo!

Učenec: »Si ne upam, ker ne pridem prek!«

Učitelj: »Poskusil!«
Učenec: »Stavim, da ne pridem prek!«

Ljubše mu je.

Mihec je padel na cesti. Priteče gospa in zakliče: »Mislija sem, da je moj Lojzek.«

Mihec: »Meni bi bilo tudi ljubše, da bi bil on.«

dobrotnici še mnogo let srečnega in zadovoljnega življenja.

Kamnica. Za svoje dolgoletno zvesto sodelovanje s kamniškimi ognjegasci so bili odlikovani s srebrno kolajno naslednji naši možje in fantje: Sarc Martin, železničar v p., Lepelnik Valentin, zidar, Krojs Vinko, tesar, Leks Miha, viničar, in Has Jurij, posestnik. Celi teden težko delati v svojem poklicu, ob nedeljah se vaditi in uriti za samaritansko službo v prid ogroženega imetja in življenja ter vsak trenutek, po dnevu in po noči, pripravljen biti bližnjemu na pomoč in to čez 30 let, to pač res ni malenkost in popolno zasluži javno pohvalo in oblastno odlikovanje. Na tako župljane, ki tako nesebično vršijo dejansko krščansko ljubezen do bližnjega, smo upravičeno ponosni, jim čestitamo ter jih pozdravljamo: »Na pomoč!« — Kolikor le mogoče slovesno smo obhajali prvo avgustovo nedeljo spomin na nekdanji prenos našega lepega Marijinega kipa na velikem oltarju iz Marij. Celja v sedanjo Perkovo hišo. Prvo septembersko nedeljo bomo pa na enak način obhajali spomin prenosa tega kipa iz Perkove hiše na sedanje mesto nad tabernakljem naše župnijske cerkve. Bog povrni mons. Vrežetu, profesorju v Mariboru, ves njegov trud, s katerim nam vselej rad pomaga povečevati naše cerkvene slovesnosti!

Sv. Urban nad Mariborom. Malo težavno je priti na naše višave. Pa povem ti, če si se enkrat okorajšil ter stopil sem gori, se ne boš kmalu mogel zadostno načuditi lepi cerkvi in krasnemu razgledu, pa tudi lepim imenitnim domovom, n. pr. Matičičevemu, Grmovemu, Brecljevemu, Rohčevemu, Slugovemu in Hauptmanovemu ter drugim. In za tu gori je nam že zadnji »Slovenski Gospodar« za zadnjo avgustovo nedeljo, to je za 28. avgust, naznanil slovesno proslavo 70letnice smrti velikega mladinskega in narodnega probuditelja škofa A. M. Slomška. Priredi jo Prosvetno društvo v Kamnici obenem s fantovskim tabrom, na katerega so vabljeni vsi dobromisleči fantje, zlasti člani fantovskih odsekov in prosvetnih društev ter verskih organizacij iz sosednjih župnij. Ob pol desetih bo procesija, potem pridiga in slovesna sv. maša, po službi božji pa fantovsko zborovanje na prostem.

Podova pri Račah. Malokdaj se oglasimo v vašem listu, ali dolžnost je naša, da se javno zahvalimo tukajšnjemu šolskemu upravitelju in njegovi soprogi, ker sta nam s šolsko mladino priredila toliko zabavnih ter podučnih iger. Zanimiva igra je pa tudi bila od odraslih fantov in deklet, namreč »Pri kapelici«. Treba je bilo dosti žrtvovati pri vajah, za kar bodi izrečena najlepša zahvala. Tudi naše Gasilno društvo dobro napreduje, nabavilo si je moderno motorno brizgalno, katere deluje dobro. Za blagoslovitev se še ne ve. Le tako naprej, gasilci ter bodi vaše geslo: Ne samo to, kar velela mu stan, kar mora, to gasilec storiti je dolžan.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. V nedeljo dne 28. avgusta, popoldne ob dveh, se vrši v gostilni g. Brusa zborovanje Pogrebne družbe iz Pobrežja pri Mariboru, katero namestava tudi v naši občini ustanoviti podružnico tega človekoljubnega društva. Vabljeni na to zborovanje vsi brez razlike stanu, ki še niso zavarovani za slučaj smrti pri kaki zavarovalnici. Tudi kljub veliki gospodarski stiski bi si moral vsak pošten človek pravočasno pokrbeti za dostojen pogreb in sicer za mali mesečni prispevek. Pridite!

Jurovce pri Ptuj. Prostovoljno gasilno društvo Jurovec pri Ptuj priredi v nedeljo dne

28. avgusta pri g. Gustavu Peni veliko slavnost: blagoslov motorne brizgalne in gasilkega avta.

Sv. Bolfank pri Središču ob Dravi. Po daljšem poletnem odmoru se vrši v nedeljo dne 28. avgusta v šoli prvi »Gospodarsko prosvetni dan« s predavanji o važnih gospodarskih vprašanjih. Med drugimi predava tudi srezki kmetijski referent iz Ptuja. Predavanja bodo po rani in po pozni sv. maši za moške in fante, popoldne po večernicah pa za žene in dekleta. Tem bo govorila voditeljica gospodarske nadaljevalne šole gospa Vadrjalova. Udeležite se teh odličnih predavanj vsi, ki vam je pri srcu napredek domačega kraja in našega naroda. — Še nikoli ni bilo tako pomanjkanje vode pri nas, kakor letos. Vsi študenti in mlake so suhe kakor v puščavah. Niti za kuho ni vode dovolj. Tudi jesenski pridelek slabo obetajo.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V torek zvečer okoli 6. ure je v teku 20 minut postal naš viničar in kmet oropan vsega upanja na dohode v jeseni. Strašen vihar in še strašnejša toča sta nam uničila vse sadonosnike. Milijonska škoda na sadju, sadje je bil edini in naš zadnji up v teh strašnih gospodarskih razmerah. Vinogradi so po večini goli in rjavi, kakor na pomlad. Pridelek bo slab in zelo majhen. Nešteto dreves je izruvanih, strehe razkrite. Njive je uničil nali in toča, preli nam naravnost lakota. Ljudstva se loteva obup. Ali bomo našli kje pomoči in razumevanja?

Sv. Trojica v Slov. goricah. Kar pretreslo je nas, ko smo v prejšnjem tednu slišali in brali v časopisih, kako ogromno škodo je napravila toča in neurje po naših severnih, zapadnih in južozapadnih župnijah po njivah, sadonosnikih in hišah. Ravno isti dan, namreč v torek dne 16. avgusta, smo imeli od naše cerkve veliko procesijo k Sv. Trem Kraljem in tam peto sv. mašo, kjer smo prosili potrebnega dejja, obenem pa tudi, da bi nas Bog varoval toče in neurja. Mogoče je nas Trojičane ravno ta skupna molitev obvarovala hude ure. Druge škode pri nas vihar ni napravil, kakor to, da je polomil kako staro drevo ter oklestil precej zelenega sadja z drejva, iz zapadnega cerkvenega zvonika je tudi vrzel na tla težek lesen in z bakrom obit pokrov, ki je zapiral dostop k najvišjim linam. Toče in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Postalj smo napredni. S 1. junijem t. l. je prevzelo mestno avtobusno podjetje v Ptuj prevoz pošte Ptuj — Juršinci — Sv. Andraž — Sv. Bolfank — Sv. Urban — Ptuj in sicer z dnevno odpravo iz Ptuja za označene pošte po dvakrat na dan. V Ptuj odpravljajo pa imenovane pošte svoje pošiljke enkrat dnevno in sicer za nas jutraj ob 7. uri. Popoldne pa je prevzem pošte za nas ob pol treh. Istotako ob nedeljah. Vsaj malo lažje bo z novim dohodkom podjetje izhajalo, kakor je dozdaj, ker omenjena proga za osebni promet ni bogve kakor rentabilna. Siromak nima denarja in gre rajši peš; kmet pa ima konja in voz in se lahko sam pelje; letoviščarjev je malo, ali skoro nič, le ob sejmskih dnevih je nekaj več prometa. Pač kriza povsod! — Končno enkrat so vendarle postale besede dejstva. Od domače hranilnice in posojilnice že lani kupljena mostna tehtnica se je te dni približala končni dovršitvi. Postavljena je v središče trga na križpoti Sv. Lenart — Ptuj in Sv. Andraž — Sv. Bolfank. Primernejšega mesta se v celi župniji ne bi našlo. Te dni je bila končno izročena prometu. Kmetovalcem bode zdaj v veliko olajšavo, ker ne bo več treba

goniti živino na tehtnico v oddaljene kraje. Celokupno delo in stroške pri gradbi tehtnice je prevzela v svojo režijo domača kreditna zadruga, namreč posojilnica. Stavbni prostor za postavitev mostne tehtnice pa sta dala brezplačno na razpolago zavedna farana Franc in Marija Horvat, posestnika pri Sv. Bolfanku, za kar jima gre javna zahvala! — Letina kaže srednje. Najbolj smo prizadeti po veliki suši, ki traja že čeli julij in polovico avgusta. Otave bo malo, kakor že dolga leta ne. Veliki del travnikov so kmetje že popasli. Za živino pa ni kupca in četudi se kaj proda, se proda po tako sramotni ceni, da nazadnje ni živine in ne denarja. Davki, davjatve in druga bremena pa so ista, kot v dobrih časih. Posebno poglavje zase pa so naši kmečki dolгови. Čimprej bo izvedena konverzacija teh dolgov, tem bolje. Naj ne ostane samo pri golem popisovanju, ampak vsi merodajni, za to poklicani krogi naj čimprej pospešijo rešitev tega prevažnega in nujnega vprašanja. Čimdalje se bo odlagala rešitev, tem večja bo škoda. Kmetu, ki je steber države, naj se prvemu pomaga in stavba države bo stala na trdnih tleh!

Bukovci-Košaki. K dopisu v »Slov. Gospodaru« od dne 10. t. m. št. 10 pripominjamo sledeče: Dopisnik pravi, da so se pogreba umorjenega Kosa udeležili mariborski in pobreški gasilci in vpraša: Čudno, da se niso udeležili tudi bukovski, pri katerih je bil rajni član. Mi pa odgovorjamo, da zato, ker dotični gostilničar, pri katerem je bil Kos uslužben, je lahko obvestil mariborsko in pobreško gasilno društvo, bukovskega pa je pozabil, ali pa ni hotel, in tako nam ni bilo popolnoma nič znano o pogrebu, tisto pa itak znamo, da umorjenec navadno pokopljejo po obdukciji takej in to brez pogrebnihi svečanosti. Zato svetujemo dopisniku, naj drugič sam sebe vpraša, če je vse prav storil, potem napada druge z vprašanji, ker mi bi se pogreba itak radi udeležili, če bi nas bil kdo obvestil, ker rajni Kos je bil vzoren gasilec in naš tovariš. Bog mu daj mir in slava njegovemu spominu! Namesto pogrebnihi stroškov pa mu je društvo dalo služiti na Velike gospojnice dan sv. mašo, katere se je v uniformi polnoštevilno udeležilo. Za društvo: Jože Bezjak l. r., načelnik.

Ljutomer. Tukaj obhaja v nedeljo dne 28. t. m. svojo 90letnico rojstva bivši krojaški mojster g. Ivan Sagaj. Jubilant je rojen dne 28. avgusta 1842 ter je obhajal s svojo soprogo pred petimi leti biserno poroko. Želimo, da še doživita svojo železno poroko. Jubilant je še za svoja leta precej čil ter ga vidimo pogosto s svojimi kratkimi koraki korakati po mestu in okolici. Naše iskrene čestitke!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na praznik Velike gospojnice dne 15. avgusta se je vršila pri nas ganljiva slovesnost zlate poroke gg. Jakoba in Marije Ritonja, želarjev iz Rucmanec. Nekaj izrednega je bilo za nas to zato, ker je preteklo že 23 let, odkar ni bilo pri nas sličnega dogodka. Bil je res lep prizor, ko sta se sivo-lasa jubilanta pripeljala v krog svojih številnih, že vseh dobro preskrbljenih otrok k župni cerkvi, da se zahvalita Vsemogočnemu za vse prejete milosti: tekem 50 let. Ni bila šala, vzgojiti 13 otrok, kar priča, da sta imela siva starčka celo življenje en sam velik dejavnik, ko sta se trudila za vsakdanji kruhek toliki družini. Ni jima bilo življenje posuto z rožicami, vendar sta čila in zdrava doživela visoko starost, ker sta razumela lepo krščansko geslo: Moli in delaj, in tudi po njem uravnavala svoje življenje. Redke so danes tako

Številne družine, ker svet ne mara za Boga in hoče vse le lahko in prijetno življenje. Zato pa so tudi redki zakonci, ki se ne ustrašijo dela in truda, ter prav razumejo besede Kristusove: Kar ste storili mojim najmanjšim, ki sem vam jih poslal, ste meni storili. Plačilo takim gotovo ne izostane. Že v tem življenju so srečni tako zakonci, če si lahko mirno rečejo: Stori la sva vse, kar sva mogla. Vsi so dobro vzgojeni in preskrbljeni. S sv. Pavlom lahko kličeta tudi naša jubilarca: Dokončala sva! Odpusti, Gospod, svoje zveste v miru. Tudi mi jima kličemo: Slava in na mnoga leta!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tudi pri nas se je nabralo zadnji čas precej novic, dasi bolj žalostnih. Kljub poletnemu času in ob lepih pekočih dnevih imamo precej bolnikov v župniji. Med njimi je tudi naš, širši javnosti dobro znani vlč. g. duhovni svetnik in župnik Matija Zemljič. Že tri tedne je minilo, kar se je zatekel v ormoško bolnišnico in se podvrgel dvakratni težki operaciji. Kolikor je sedaj znano od merodajne strani, se baje že počasi obrača na bolje in je že upanje, da se bo kmalu vrnil med svoje ljubljene in vdane župljane. — Tudi bela božja poslanka je imela v zadnjem času pri nas obilno košujo in jih je veliko poklicala s seboj v drugo življenje. Dne 16. julija je Vsemogočni nenadoma poklical s tega sveta dobro znano in obče priljubljeno Marijo Plohl iz Zagorja. Zadel jo je mrtvoud. Kmalu nato pa so že zapeli zvonovi Jozefi Šef iz Koračic in Jozefi Pintarič iz Lahonec, ki se je v trenutni živčni razburjenosti sama zastrupila. Obžalovala je sicer svoj čin in se lepo spravila z Bogom, toda smrt je končala mlado življenje. Po dolgi mučni bolezni za vodeniko je bila rešena vsega zemskega trpljenja in gorja tudi Marija Lesjak iz Lahonec. Pred enim tednom smo pokopali mlado ženo Jozefo Petrena, staro komaj 31 let. Dva dni nato pa smo že spremljali na zadnji poti na farni mirodvor povsod spoštovano Marijo Petek iz Savec. Bila je mati desetih otrok, ki jih je vedno vzgajala v krščanskem duhu in jih tudi res dobro odgojila. Kako je bila priljubljena pri vseh, je najlepše pokazal njen pogreb. — To so torej naše novice glede umrlih. Pa tudi o živih bi se še dalo kaj povedati, čeprav nam huda suša včasih grozi, da nam uniči vse pojoje za življenje, ki nam je v današnji krizi že itak od vseh strani ogrenjeno. Da nas vsaj nekoliko vzdrami iz vsakdanjih skrbi, pripravljata katoliško izobraževalno društvo lepo žaloigro »Prisega ob polnoči«, ki jo bo vpriporilo že koncem tega meseca na prenovljenem odru.

Ormož. Neizprosna smrtna kosa je pobrala po komaj dveh dneh bolezn mladega, med vsemi Ormožani priljubljenega Vinkota Kolarja. S sočutjem nad njegovo nesrečo, ker je bil brez desne roke, ga je vzljubil vsak, kateri ga je spoznal. Kot 21letnemu ključavničarskemu pomočniku mu je v »Kovinici« v Mariboru odtrgalo desno roko tik ob ramenu.

Pri obledeli, sivorumenkasti barvi kože, motnih očeh, slabem počutju, zmanjšani delavni moči, duševni depresiji, težkih sanjah, želodčnih bolečinah, pritisku v glavi, namlajeni bolezn je pametno, da izpijete nekaj dni zapored vsako jutro na tešče kozarček naravnega »Franz Josefa grenčice«. V zdravniški praksi se »Franz Josef voda« radi tega posebno uporablja, ker naglo odstrani vzroke mnogih pojavov bolezni. »Franz Josefove grenčice« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijah trgovinah.

Zadnji dve leti je bil uslužben kot pomočnik v trgovini Gospodarske zadruge v Ormožu. Z neverjetno spretnostjo je z levo roko delal vsako delo v trgovini, tako da mu je kot poštenemu in zvestemu uslužbencu vodstvo neomejeno zaupalo. Veliko je pripomogel dobri mladenič skupno s poslovojem, s katerim sta si bila kot brata, do sedaj dobro uspeva. Joče zadruge, katera se mu je sedaj oddolžila s krasnim vencem. Ohranimo v spominu tega vzglednega mladeniča, kateremu naj podeli Bog večni mir in pokoj, a žalujočim ostalim naše sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Mrgolelo nas je ob naših praznikih v Šmarju in pri Sv. Roku in vendar je bilo vsepovsod vse v najlepšem redu. Ne da bi s tem hvalili sebe in svojo ljubezen do romarjev, ampak omenjamo to v pohvalo vseh pravih častilcev Matere božje in sv. Roka, ki so nas obiskali od blizu in daleč ter so se tako vzorno obnašali. Naznanjamo njim in njihovim znanecem, da obhajamo drugi veliki shod pri Sv. Roku v nedeljo Marijinega sladkega imena dne 11. septembra. — Te dni se je raznesla pretresujoča vest, da nam je tam nekje ob avstrijske-madžarski meji smrt nenadoma pobrala našega splošno priljubljenega rojaka Štancarjevega Tončka iz Sotenske. Vemo le, da je bil vseskozi priden sin in tako navdušen vojak, da je takoj po končani vojaški službi vstopil k naši žendarmeniji, kjer je že 4 leta svoje dolžnosti zvesto vršil. Pri kopanju je baje pregloboko zabredel in utonil. Jokajo starši in vsi njegovi domači z bratom dijakom gimnazijskim osmošolcem vred, pa tudi vsakdo drugi se posolzi, ki je poznal vrlega mladeniča. Bog mu daj večni mir! — Če pri nas umrje mož, začnejo zvoniti z velikim zvonom; smrt mladine naznanja mali zvon, srednji pa pove, da je umrla žena. V zadnjem času se oglašajo le srednji in se je oglašil tudi ravnokar, ko to pišem. Kdo pa zopet? Dobra Novakova mama v Stranjah so v svojem 85. letu zatisnili trudne oči ter šli za svojima v vojni padlima sinoma in za mlado pred dvema letoma umrlo sneno. Z očetovsko skrbjo in z vročo materino ljubeznijo je gledala blaga stara mamica na svoja dva vnuka in tri vnukinje, ki so vsi v strogo krščanskem duhu vzgojeni in z nami vred toliko lepo molijo za svojo dobro babico. Bog ji daj večni raj!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Pred leti je božje ropnež oropal tukajšnjo župnijsko cerkev cerkvenih posod. Vsi smo tedaj mislili, da bo preteklo precej časa, predno bo ukradeni nadomeščeno z novimi. Tem večje je sedaj obče veselje župljanov, ko smo dobili novo cerkveno posodo, zadnji čas lep ciborij ter krasen kelih, delo mariborskega zlatarja K. Tratnika. Kelih je natančen posnetek ukradenega kelih, lastnine svetogorskega svetišča. Č. g. župniku, ki je na tih in skromen način proslavil 25letnico plodonosnega in neutrudljivega dušnopastirskega delovanja v naši župniji ter ob tej priliki daroval presv. daritev prvič iz novega kelih, smo hvaležni, da je v času obče gospodarske in denarne stiske, brez prispevanja župljanov omislil to prepotrebno cerkveno posodo. Bog ga nam ohrani v vinogradu Gospodovem še dolgo vrsto let! — V splošno zadovoljstvo smo čuli razprižnice pohvalo in zahvalo, ki jo je naslovil knezoškofijski ordinariat v Mariboru na Janeza Štefanič, ki neumorno nad 30 let v čast božjo vrši ne lahke posle cerkvenega ključarja pri podružni cerkvi sv. Križa in z vzglednim življenjem kaže ostalim župljanom, kako naj

»Domoljubni pevce«, zbirka ljudstvu priljubljenih pesmi, broširano 3 Din, vezano 5 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

svoje delovanje usmerijo v obči blagor. Slavljencu, ki je dolgoletni naročnik našega lista, čestita tudi »Slovenski Gospodar«!

Pišce. Smo tički pri nas. Počitnice obhajamo in smo na »Slovenskega Gospodarja« že skoraj pozabili. No, pa so prileteli k nam »Trojčki«, in nas razgibali. Pa pravijo, da bi tudi brez teh tičkov lahko živeli. Poljubljati se tudi brez njih znamo. — Sicer pasmo pred kratkim poromali na Brezje. Kar 23 nas je romalo. Pa bi nas šlo še več k Mariji na Brezje, ko ne bi za romanje zvedeli tako pozno. So pa nekateri sklenili, da gredo na Brezje gotovo prihodnje leto, če bo vozil romarski vlak. — Pristrčno slovesnost je dne 11. t. m. v krogu svojih domačih obhajal naš č. g. župnik Franc Toplak. Dne 11. t. m. je namreč preteklo 20 let, ko je prvič stopil k oltarju božjemu. G. slavljencu želimo, da bi še doživel vsaj 20 let tako plodovitega življenja. — Vinska letina prav dobro kaže. Bog nas varuj le toče ali kake druge nadloge. Tudi kupcev nam pošlji, Gospod, da bomo svojo dobro kapljico tudi spravili v denar in se tako rešili vsaj deloma gospodarske krize. — Umrla sta pred kratkim pri nas g. Janez Zmave, star nad 70 let, in otrok Radanovič. — Društvena knjižnica nudi vsem članom katoliškega prosvetnega društva lepe knjige za čitanje. Člani in članice, le pridno segajte po njih! Ze danes pa vas prosvetno društvo vabi na veselo prireditev »Ženitev«, ki bo v kratkem.

Saleška dolina. Uganka. V časniških poročilih beremo, da dosežejo na sejnih v Ljubljani in Kranju voli ceno 5 do 5.50 Din, pri nas so 2 do 3 Din. Pa je meso v Ljubljani po 8 Din, pri nas pa po 10 Din. Ali bi nam hotel kdo to uganko rešiti v prihodnji številki »Slovenskega Gospodarja«?

Vprašanja in odgovori.

H. F. v L. Moj nečak ima 3 leta učne dobe, 3 leta pomočniške, ali lahko dobi obrtni list in kako? — Lahko, vložiti naj prošnjo na srezko načelstvo Maribor levi breg.

K. J. v V. Ali so sedaj na ban. vinarški šoli nove odredbe, da moram plačati za sina? — Da, nove odredbe! Banovina je tako odločila, ne g. ravnatelj!

I. V. v C. Ali dobim kje podporo za odpravo uši na sadnem drevju? — Dandanes težko.

J. H. v L. Ali svoje štajersko vino tudi v Ljubljani lahko prodajam po 5 litrov? — Seveda lahko. Prijaviti morate financarjem ter plačati trošarino.

K. Z. v M. n. Ali smem kot samouk samostojno izvrševati obrt? — Ne dobite obrtnega lista! Brez tega pa delati ne smete, razen zastoj! Ako vas kak mojster prijavi, pa se vam morda učna doba izpregleda, vršite še pomočniško, pa boste čez leta samostojen, sicer nikoli!

A. B. v G. Kje se dobijo srečke za zidanje katedrale v Beogradu? — V Zadrugi gospodarski banki v Celju in Mariboru.

J. O. v S. Ali ima sosed pravico mi braniti živino napajati tam, kjer jo že 40 let napajamo? — Ako ste to skozi 30 let nepretrgoma mirno vršili, smete tudi sedaj, kljub sosedovi prepovedi.